

Nr 506.

Av herr **Nilsson, Hjalmar**, och herr **Björnberg**, i anledning av
*Kungl. Maj:ts proposition angående åtgärder i prisregle-
rande syfte på jordbrukets område.*

1940 års lagtima riksdag beslöt stödja odlingen av bruna bönor genom s. k. kontraktsodlingar. År 1941 erhöll odlingen icke annat stöd än att införseln reglerades i anslutning till produktionskostnaderna. Åren där-
efter — 1942/44 — fastställdes emellertid ett inlösningspris av 90 kronor
per deciton. Under åren 1946 och 1947 förekommo icke några garanti- eller
inlösningspriser för bruna bönor, men därefter har för varje år fastställts
ett garantipris.

Enligt jordbruksnämndens framställning till Kungl. Maj:t kommer det
vid konsumtionsårets slut att finnas ett lager av bruna bönor, som skulle
motsvara ett års konsumtion. Med hänsyn härtill föreslås att garantipriset
å bruna bönor slopas för innevarande års skörd. För att förhindra upp-
komsten av stora överskott på den svenska marknaden ha importlicenser
för bruna bönor icke beviljats utöver den kvantitet, 2 000 ton, som upp-
tagits i föregående handelsavtal med Holland och som torde motsvara mer
än halva årsbehovet. Detta avtal utlöpte den 29 februari i år, och i det nya
handelsavtalet med Holland har något åtagande att importlicensiera bruna
bönor icke gjorts. Införselavgiften å bruna bönor har under året höjts från
15 öre till 30 öre per kilogram i syfte att skydda den inhemska odlingen.

Vi äro väl medvetna om att det med hänsyn till de stora lagren av bruna
bönor kan vara lämpligt att odlingen i någon mån minskar. Det utrikes-
politiska läget kan å andra sidan motivera att odlingen lämnas sådant stöd
att den kan fortsätta i viss omfattning. För ett fortsatt stödjande av od-
lingen talar också det förhållandet att bruna bönor äro en typisk småbruks-
produkt, som passar väl in i växtodlingsplanen i torrområdena i sydöstra
Sverige, speciellt kanske för Ölands vidkommande. Enligt vår mening är
betydelsen av att denna odling kan upprätthållas så stor, att ett inlösnings-
pris på bruna bönor är motiverat. Ett slopande av inlösningspriset ställer
nämligen denna odling i ett mycket ogynnsamt läge, och risker torde i så
fall förefinnas för att den snabbt går tillbaka, kanske helt upphör.

Med stöd av vad som anförts hemställes,

att riksdagen med anledning av Kungl. Maj:ts proposi-
tion nr 236 måtte besluta införa garantipris å bruna bönor
med en krona per kilogram.

Stockholm den 17 maj 1952.

Hjalmar Nilsson,
Alnarp.

Tor Björnberg.